

Pierwsze czytanie - z księgi proroka Izajasza 22,19-23

Gdy strącę cię z twego urzędu i przepędzę cię z twojej posady, tegoż dnia powołam sługę mego, Eliakima, syna Chilkiasza. Oblokę go w twoją tunikę, przepaszę go twoim pasem, twoją władzę oddam w jego ręce: on będzie ojcem dla mieszkańców Jeruzalem oraz dla domu Judy. Położę klucz domu Dawidowego na jego ramieniu; gdy on otworzy, nikt nie zamknie, gdy on zamknie, nikt nie otworzy. Wbiję go jak kołek na miejscu pewnym; i stanie się on tronem chwały dla domu swego ojca.

Jestesmy w Jerozolimie, na dworze krola Ezechiasza okolo roku 700 pne.

To własnie Achazowi, ojcowi krola Ezechiasza, zapowiedzial Izajasz : « *Dlatego Pan sam da wam znak: Oto Panna pocznie i porodzi Syna, i nazwie Go imieniem Emmanuel.* » (Iz 7,14)

- Czytany dzis fragment opowiada o Szebnie, ktory byl zarzadca palacu Jerozolimskiego w czasie rzadow krola Ezechiasza. Ten urzad byl wysokiej rangi, a objecie go odbywalo sie zgodnie z uroczystym rytuałem intronizacji, w czasie ktorej otrzymywal tunike i przepasywano go pasem. Do insygni zwiazanych z tym urzedem nalezaly tez klucze symbolizujace wladze. Byly to klucze do palacu krolewskiego, otwierajace liczne jego drzwi i umozliwiajace zarzadcy kontakt z krolom.
- « *Położę klucz domu Dawidowego na jego ramieniu; gdy on otworzy, nikt nie zamknie, gdy on zamknie, nikt nie otworzy.* » (w.22)

Zatem wręczenie kluczy do palacu bylo wyrazem wladzy i zaufania ze strony samego krola. Jednak Szebna zle wypelnial swe obowiazki i Izajasz zmuszony jest upminac go w imieniu Boga. W koncu zapowiada powolanie Eliakima na nowego zarzadce palace krolewskiego.

“Oto Pan rzuci cię, człowiecze, z wielkim rozmachem i uchwyci cię jednym chwytem, i tocząc cię zwinie w kłębek jak piłkę, [rzucając] po ziemi przestronnej. Tam umrzesz i tam pójdą pojazdy, z których się chlubiłeś, o ty, zakało domu twego pana!” (Iz 22, 17-18)

- **Szebna byl zlym doradca dla krola**, prowadzil polityke proegipska.
- **Zdecydowanie bardziej troszczyl sie o swoje bogactwo niz o lud, mimo, ze** w dniu swej intronizacji pouczano go, ze powinien byc jak « ojciec dla mieszkancow Jerozolimy i calego domu Judy ».

Czytany dziś fragmenet z Izajasza zawiera [cztery przesłania](#) :

1. Każdy szczegół naszego życia ma znaczenie w oczach Boga. On sam objawia się nam stopniowo, poprzez historie naszego życia.

2. Król słucha rad proroka Izajasza i pozwala mu na interweniowanie w sprawach pałacu królewskiego.

3. Bóg troszczy się o swój lud. Teksty biblijne wielokrotnie przypominają, że każda władza, każdy urząd powinien działać dla dobra ludu. A kiedy przyszłość ludu jest zagrożona, Bóg interweniuje !

* « *Wbiję go jak kołek na miejscu pewnym; i stanie się on tronem chwały dla domu swego ojca.* » (w. 23)

4. Dla autorów Nowego Testamentu oczywistym jest, że Jezus jest prawdziwym "Zarządcą kluczy", prawdziwym gubernatorem Niebieskiego Pałacu...to On wprowadza nas do komnaty Królewskiej...

* « *To mówi Święty, Prawdomówny, Ten, co ma klucz Dawida, Ten, co otwiera, a nikt nie zamknie, i Ten, co zamyka, a nikt nie otwiera.* » (Ap 3,7)

* « *Jam jest Pierwszy i Ostatni i żyjący. Byłem umarły, a oto jestem żyjący na wieki wieków i mam klucze śmierci i Otchłani.* » (Ap 1,18)

P.S. <https://www.jhi.pl/psj/Ezechiasz>

Psalm 138, 1-3. 6.8

*Będę Cię stawiał, <Panie>, z całego mego serca,
<bo usłyszałeś słowa ust moich>:
będę śpiewał Ci wobec aniołów.
Oddam Ci pokłon ku Twemu świętemu przybytkowi.
I będę dziękował Twemu imieniu
za łaskę Twoją i wierność,
bo wywyższyłeś ponad wszystko*

*Twoje imię i obietnicę.
Kiedym Cię wzywał, wysłuchałeś mnie,
pomnożyłeś siłę mej duszy.
Prawdziwie, Pan jest wzniosły i patrzy łaskawie na pokornego,
pyszałka zaś dostrzega z daleka
Pan za mnie [wszystkiego] dokona.
Panie, na wieki trwa Twoja łaska,
nie porzucaj dzieła rąk Twoich!*

- Każdy werset śpiewanego dziś psalmu nawiązuje do różnych zdarzeń historycznych z życia Izraela.
- Napisany w pierwszej osobie liczby pojedynczej, jednak to cały naród wybrany się tu wypowiada, podobnie jak w pozostałych psalmach.
- Każdy z psalmów nawiązuje do Przymierza Boga z narodem wybranym. Bog objawiał się mu jako pełen Miłości i wybrał go, by świadczył o tym całemu światu.
- Psalm 138 napisany był w języku hebrajskim. Jednak teksty liturgiczne opierają się na tłumaczeniach z greckiego, które często nie oddają dokładnego znaczenia tekstu pierwotnego.

“Będę Cię słał, <Panie>, z całego mego serca, “

- Tekst oryginalny nie zawiera drugiego wersetu (występującego w tłumaczeniu greckim): *“bo usłyszałeś słowa ust moich”*. Bardzo możliwe, że w języku hebrajskim są one niepotrzebne. Spotkanie Mojżesza z Bogiem, obecnym w gorejącym krzaku, żywo wpisało się w pamięci narodu wybranego. Wypowiedziane wtedy przez Boga słowa, upewniają go, że On słyszy wołanie swego ludu... I przychodzi mu z pomocą.
 - *« Pan mówił: «Dostyc napatrzyłem się na udrękę ludu mego w Egipcie i nasłuchałem się narzekań jego na ciemności, znam więc jego uciemienie. Zstąpiłem, aby go wyrwać z ręki Egiptu i wyprowadzić z tej ziemi do ziemi żyznej i przestronnej, do ziemi, która opływa w mleko i miód...» (Wyj 3,7-8)*

« Prawdziwie, Pan jest wzniosły i patrzy łaskawie na pokornego »

- *« Modlitwa biednego przeniknie obłoki i nie ustanie, aż dojdzie do celu. Nie odstąpi ona, aż wejrzy Najwyższy i ujmie się za sprawiedliwymi, i wyda słuszny wyrok. » (Syr 35, 17-18)*
- Bog słyszy wołanie człowieka, zna jego trudności i cierpienia. On daje mu siłę do wytrwania, by nie zalał się i nie uległ złu...

- *« Jezus wznosił oczy do góry i rzekł: «Ojcze, dziękuję Ci, żeś mnie wysłuchał. 42 Ja wiedziałem, że mnie zawsze wysłuchujesz. » (J 11, 41)*

« będę śpiewał Ci wobec aniołów »

- Sa to słowa człowieka wierzącego, który duchowo uczestniczy w liturgii niebiańskiej....
- W oryginalnym tekście hebrajskim nie ma słowa « aniołowie ». Jest tam użyte słowo « Elohim » w liczbie mnogiej, czyli « bogowie ». A w tłumaczeniu aramejskim jest użyte słowo « królowie ».

« I będę dziękował Twemu imieniu za łaskę Twoją i wierność »

- Jest to nawiązanie do słów z księgi Wyjście :
 - *“Przeszedł Pan przed jego oczyma i wołał: «Jahwe, Jahwe, Bóg miłosierny i litościwy, cierpliwy, bogaty w łaskę i wierność.” (Wyj 34,6)*

“Panie, na wieki trwa Twoja łaska”

- W oryginalnym tekście w miejscu słowa “łaska” jest *Twoja miłość*”.

“nie porzucaj dzieła rąk Twoich!”

- Co znaczy: kontynuuj, nie opuszczaj nas mimo naszych grzechów i powtarzających się niewierności...

To dlatego, że wiemy, iż Miłość Boga jest wieczna, możemy być pewni, że “nie porzuci On dzieła rąk Swoich”...